

Resolució 653/2021, de 16 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 301/2021

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Llistat d'agents de la Guàrdia Urbana de Barcelona i lloc on presta servei

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: Les dades personals que es demanen són de la totalitat del personal de la Guàrdia Urbana de Barcelona, amb nom, cognoms, número de funcionari i lloc on presta servei. L'accés a la informació relativa a la identitat i lloc on presta servei el personal és informació adequada i pertinent per a l'exercici de les funcions sindicals, i el seu sacrifici resulta, en principi, adequat i proporcionat, tenint en compte que es tracta de dades identificatives de personal públic i de l'organització dels serveis, l'accés a les quals es regeix per l'article 24.1 LTAIPBG, que disposa un règim general d'accés a dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'administració, llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits. Però el fet que es tracti d'agents policials fa necessari considerar l'especial protecció que mereixen les seves dades identificatives. En aquest sentit, cal recordar que, per motius de seguretat, la normativa preveu protegir la identitat nominal dels agents policials substituint-la per un número de identificació policial, que és el que consta al document d'acreditació professional (article 25 ter de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya), i d'acord amb això, l'article 70.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública (DTAIP) desplega l'article 24.1 LTAIPBG indicant que, en el cas de membres de forces i cossos de seguretat, s'ha d'utilitzar aquest codi o número identificatiu professional (que es coneix com a NIP, o TIP) substituint el seu nom i cognom. El sindicat reclamant no motiva, ni s'albira, que per a l'exercici de les seves funcions sindicals necessiti identificar i relacionar-se amb els membres del cos de la Guàrdia Urbana, a més de per la forma en què estan identificats professionalment (NIP o TIP), pel seu nom i cognoms. Aquesta identificació redundant resulta desproporcionada, i entre les dues formes d'identificar als agents policials, cal triar la que resulta adequada normativament -el número d'identificació professional-, que permet a la secció sindical reclamant exercir les seves funcions de forma menys intrusiva i menys lesiva per als agents policials afectats.

Paraules clau: Ajuntament. Sindicat. Personal. Policia. Reclamació contra silenci. Límits. Protecció de dades. Dades identificatives. TIP. Dades redundants. Seguretat.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 12 d'abril de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 301/2021, presentada per un representant sindical contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El dia 23 de febrer de 2021 s'hauria presentat al Registre electrònic del Consorci Administració Oberta de Catalunya una instància genèrica dirigida a l'Ajuntament de Barcelona i signada per un representant del sindicat CSIF, a la què s'hauria adjuntat un escrit demanant el llistat de personal de la Guàrdia Urbana de Barcelona amb expressió del nom, cognoms, número de funcionari i lloc on es desenvolupa el servei.
3. La Reclamació presentada el 12 d'abril de 2021 indica que no s'hauria rebut resposta per part de l'Ajuntament de Barcelona. No s'aporta, com és requisit, còpia registrada de la sol·licitud d'informació que es reclama
4. El 14 d'abril de 2021 la GAIP requereix a la persona reclamant que esmeni la seva reclamació mitjançant l'aportació d'una còpia de la sol·licitud d'accés a informació que s'adjuntava a la instància adreçada a l'Ajuntament de Barcelona. També la requereix a acreditar la representació del sindicat CSIF d'acord amb la qual manifesten actuar els presentadors tant de la sol·licitud com de la reclamació.
5. El 19 d'abril de 2021 la persona reclamant esmena la reclamació aportant la informació requerida per la GAIP, així com la acreditació de la tramesa de la sol·licitud del Consorci Administració Oberta de Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona.
6. El 22 d'abril de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 22 d'abril de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 14 de maig de 2021 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona que posa de manifest que el dia 13 de maig de 2021 s'hauria notificat una resposta a la sol·licitud d'accés a informació objecte d'aquesta Reclamació. L'informe, en relació amb la resposta facilitada al sindicat reclamant posa de manifest que "Pel que fa a la petició del llistat del personal de la Guàrdia Urbana indicant en número de matrícula, nom i cognoms, categoria i unitat on presta servei, no es facilitaran dades de caràcter personal sense el consentiment de les persones interessades". D'acord amb l'anterior, l'informe de l'Ajuntament de Barcelona conclou sol·licitant a la GAIP que desestimi la reclamació.

9. El 26 de maig de 2021 la GAIP sol·licita l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades d'acord amb l'article 42.8 LTAIPBG. Acte seguit informa a les parts de l'ampliació del termini per a resoldre en 15 dies més que se'n deriva.
10. El 22 de juny de 2021 la GAIP rep l'Informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades que conclou: "En el cas que ens ocupa, de la finalitat genèrica exposada "exercici de les funcions que li corresponen com a delegat sindical" no se'n desprèn la necessitat d'obtenir conjuntament la dada relativa al nom i cognoms dels agents juntament amb el seu TIP. Certament de la sol·licitud es desprèn la voluntat de poder individualitzar la informació, però per a fer-ho no resulta necessari incloure-hi els noms i cognoms de les persones afectades, sinó que es pot fer perfectament incloent només el número TIP.

Per això, resulta clarament desproporcionat en el cas que ens ocupa facilitar de manera conjunta el nom i cognoms dels agents juntament amb el seu número TIP. Caldria facilitar la informació sol·licitada exclusivament amb el número TIP.

Per bé que no podem obviar que el TIP identifica o, almenys fa identificable la persona titular, especialment en aquest cas en que qui accedeix a la informació és un representant sindical dels treballadors del mateix Ajuntament, i vistes les previsions normatives sobre publicitat activa en relació amb el nomenament de funcionaris públics (art. 9.1.e) LTC) de facilitar la informació sol·licitada amb aquest identificador sense el nom i cognoms dels interessats resultaria clarament menys intrusiva d'acord amb el principi de minimització de dades (Article 5.1.c) RGPD.

Per tot l'exposat, el grau d'afectació per a la privacitat de les persones afectades justificaria que la informació sol·licitada es faciliti identificant els interessats únicament mitjançant el seu número d'identificació professional (TIP)".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG (article 3.1.a)

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció.

L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret del sindicat a la informació del personal i la protecció de dades personals

La sol·licitud i la reclamació es presenten en nom d'un sindicat, i l'accés es motiva en la reclamació precisament al·legant que és informació que necessiten per a l'exercici de la seva funció sindical. El règim jurídic aplicable al cas és el règim general de l'LTAIPBG, tal i com ho confirma la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 5208/2020, sens perjudici de què s'hagi de tenir en compte en la ponderació el dret reforçat del sindicat a la informació, si resulta necessària per a l'exercici de les seves funcions.

Tot i que no consta que el sindicat reclamant formi part dels òrgans de representació de les persones treballadores a l'Ajuntament de Barcelona, d'acord amb l'article 10.3.1 de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de Llibertat Sindical (LOLS), als delegats sindicals, encara que no formin part de comitè d'empresa, se'ls reconeix el dret a accedir a la mateixa informació i documentació que l'empresa posi a disposició d'aquell òrgan de representació de les persones treballadores, d'acord amb l'article 40 del Reial Decret Legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP), i del Conveni Col·lectiu aplicable.

La informació i documentació a la què els comitès d'empresa tenen dret a accedir, d'acord amb l'article 40 EBEP, és la relativa a la política de personal, l'evolució de les retribucions, evolució probable de l'ocupació i els programes de millora del rendiment, les sancions imposades al personal per faltes molt greus, la relativa a la jornada laboral i l'horari de treball i al règim de vacances i permisos, i la que resulti necessària per complir amb la seva funció de vetllar per l'acompliment de la normativa en matèria de condicions de treball, prevenció de riscos laborals, seguretat social i d'ocupació.

Quant a l'Acord regulador de les condicions de treball dels empleats públics de l'Ajuntament de Barcelona, en el seu article 49 regula les funcions de les seccions sindicals amb presència en l'òrgan de representació (les funcions de reivindicació, representació i mobilització del personal pròpies de l'òrgan de representació col·lectiva) sense atribuir-les uns drets d'informació addicionals i específics que, per la via de l'article 10.3 LOLS abans citat, poguessin estendre's a les seccions sindicals que no hi son representades.

D'acord amb l'anterior, les seccions sindicals tenen dret a rebre informació sobre les polítiques de personal, però el què aquí es demana és informació sobre les persones treballadores, que inclou dades personals de persones físiques identificades, el què obliga a ponderar el límit relatiu a la protecció de dades personals.

D'entrada, cal descartar que la condició sindical de la part reclamant, sense major justificació, li atorgui un dret absolut a accedir a dades personals de les persones treballadores, sinó que cal justificar la seva necessitat per a l'exercici de les funcions sindicals, tal i com expressa l'informe de l'APDCAT, recordant la sentència del Tribunal Suprem 160/2021, de 9 de febrer de 2021:

"(...) Pues bien, ni el expresado artículo 10.3.1ª, por lo que se refiere a la equiparación, a estos efectos, de los delegados sindicales, con los órganos de representación que se establezcan en las Administraciones públicas, respecto del "acceso a la misma información y documentación", ni el citado artículo 40.1.a) que señala como función de los delegación de personal "recibir información, sobre la política de personal, así como sobre los datos referentes a la evolución de las retribuciones, evolución probable del empleo en el ámbito correspondiente y programas de mejora del rendimiento", describen un supuesto legalmente previsto que excepcione el consentimiento de los interesados a los efectos del artículo 11.2.a) de la Ley de 1999, en un caso como el examinado en el que se solicita una cuantiosa e indiscriminada cesión de datos, sin proporcionar una mínima explicación, al tiempo de su solicitud, de la necesidad o relevancia de esos datos para el ejercicio de sus labores sindicales. (...) Resulta relevante, por tanto, que medie la debida

relación entre los datos personales del personal estatutario que se solicitan, con la importante función sindical que se desarrolla. De modo que únicamente cuando estos datos personales son necesarios para el ejercicio de las labores sindicales, podrían considerarse excepcionados del consentimiento, pero no cuando se encuentran desvinculados o se desconozca su relación, al no haberse puesto de manifiesto su conexión con dichas funciones sindicales. (...) En consecuencia, la mera invocación, ayuna de justificación, de la representación sindical no puede servir de excusa para acceder a todo tipo de documentación, si no se quiere por esta vía vaciar el contenido del derecho fundamental a la protección de datos, cuando el titular de los mismos ignore el uso que se hace de sus datos, perdiendo su poder de disposición, en supuestos en los que no se justifica la concurrencia de alguna de las excepciones legalmente establecidas”.

Les dades personals que es demanen són de la totalitat del personal de la Guardia Urbana de Barcelona, amb nom, cognoms, número de funcionari (cal entendre que es refereix al número d'identificació de l'agent) i lloc on presta servei. L'accés a la informació relativa a la identitat i lloc on presta servei el personal és informació adequada i pertinent per a l'exercici de les funcions sindicals, i el seu sacrifici resulta, en principi, adequat i proporcionat, tenint en compte que es tracta de dades identificatives de personal públic i de l'organització dels serveis, l'accés a les quals es regeix per l'article 24.1 LTAIPBG, que disposa un règim general d'accés a dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'administració, llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

Però el fet que es tracti d'agents policials fa necessari considerar l'especial protecció que mereixen les seves dades identificatives. En aquest sentit, cal recordar que, per motius de seguretat, la normativa preveu protegir la identitat nominal dels agents policials substituint-la per un número de identificació policial, que és el que consta al document d'acreditació professional (article 25 ter de la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya), i d'acord amb això, l'article 70.3 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública (DTAIP) desplega l'article 24.1 LTAIPBG indicant que, en el cas de membres de forces i cossos de seguretat, s'ha d'utilitzar aquest codi o número identificatiu professional (que es coneix com a NIP, o TIP) substituint el seu nom i cognom.

El sindicat reclamant no motiva, ni s'albira, que per a l'exercici de les seves funcions sindicals necessiti identificar i relacionar-se amb els membres del cos de la Guàrdia Urbana, a més de per la forma en què estan identificats professionalment (NIP o TIP), pel seu nom i cognoms. Aquesta identificació redundant resulta desproporcionada, i entre les dues formes d'identificar als agents policials, cal triar la que resulta adequada normativament, el número d'identificació professional, que permet a la secció sindical reclamant exercir les seves funcions de forma menys intrusiva i menys lesiva per als agents policials afectats.

A la mateixa conclusió arriba l'APDCAT en el seu informe, en justificar que les dades personals sol·licitades han estat objecte de difusió general d'acord amb el règim de publicitat activa de les relacions

de llocs de treball i plantilles, i de publicitat dels nomenaments del personal públic, si bé protegint la identitat amb el número de identificació professional (TIP), d'acord amb la normativa abans esmentada, conclou que resulta desproporcionat i contrari a la normativa de protecció de dades personals facilitar l'accés al nom i cognoms dels agents i que:

“És evident que la comunicació de les dades identificatives i el lloc que ocupa el personal de la guàrdia urbana comporta una intrusió al dret a la protecció de dades dels treballadors, que pot afectar no només la seva esfera professional o laboral, sinó també l'estrictament personal, en la mesura que permet conèixer no només dades relatives a la seva ocupació sinó també altres que poden afectar la seva vida privada de manera més directa, com ara que formen part de la Guàrdia urbana, o fins i tot, a partir de la informació relativa a la seva destinació, es podria inferir altra informació com el règim horari, el lloc de treball, etc.

No obstant això, les expectatives de privacitat que poden tenir les persones afectades respecte a les seves dades identificatives i el lloc de treball concret que ocupen estan condicionades per les obligacions de publicitat activa dels processos de selecció als que han participat i per la seva condició d'empleats públics.

Per tant, no sembla, en principi, que la ingerència en el dret a la protecció de dades, en comunicar la informació sol·licitada a la persona reclamant, sigui superior o agreugi la causada per l'aplicació del règim de la publicitat de la normativa de funció pública o el règim de publicitat activa de la normativa de transparència activa.

Ara bé, cal tenir en consideració que les persones interessades són agents de la guàrdia urbana, i aquest és un element a tenir en consideració en la ponderació pel fet que es tracta d'informació que afecta a cossos de seguretat. (...)

En el cas que ens ocupa, de la finalitat genèrica exposada (exercici de les funcions que li corresponen com a delegat sindical) no se'n desprèn la necessitat d'obtenir conjuntament la dada relativa al nom i cognoms dels agents juntament amb el seu número de NIP o TIP. Certament, de la sol·licitud es desprèn la voluntat de poder individualitzar la informació, però per a fer-ho no resulta necessari incloure-hi els noms i cognoms de les persones afectades, sinó que es pot fer perfectament incloent només el número TIP.

Per això, resultaria clarament desproporcionat en el cas que ens ocupa facilitar de manera conjunta el nom i cognoms dels agents juntament amb el seu número TIP. Caldria facilitar la informació sol·licitada exclusivament amb el número TIP.

Per bé que no podem obviar que el TIP identifica o, al menys, fa identificable la persona titular, especialment en aquest cas en que qui accedeix a la informació és un representant sindical dels treballadors del mateix Ajuntament, i vistes les previsions normatives sobre publicitat activa en relació amb el nomenament de funcionaris públics (art. 9.1.e) LTC) facilitar la informació sol·licitada amb aquest identificador sense el nom i cognoms dels interessats resultaria clarament menys intrusiva d'acord amb el principi de minimització de dades (article 5.1.c) RGPD.

Per tot l'exposat, el grau d'afectació per a la privacitat de les persones afectades justificaria que la informació sol·licitada es faciliti identificant els interessats únicament mitjançant el seu número d'identificació professional (TIP)".

D'acord amb l'exposat, correspon estimar parcialment la reclamació i declarar el dret del sindicat reclamant a la relació d'agents que integren la Guàrdia Urbana de Barcelona, identificats pel seu número d'acreditació professional (NIP o TIP) associat al lloc on presten servei.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de juliol de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 301/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a la relació d'agents que integren la Guàrdia Urbana de Barcelona, identificats pel seu número d'acreditació professional (TIP) associat al lloc on presten servei.
2. Desestimar la identificació addicional dels agents pel seu nom i cognom a més de pel seu TIP, d'acord amb el fonament jurídic 2.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 301/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.